

C260 – BIN20

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

23 mei 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verbetering van de kwaliteit van de reguleringsimpactanalyse	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het elektronisch stemmen	3

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verbetering van de kwaliteit van de reguleringsimpactanalyse

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, verbetering van de kwaliteit van de regelgeving en administratieve vereenvoudiging waren en zijn speerpunten van deze Vlaamse Regering. Men heeft de ambitie om geen overbodige regeltjes meer uit te vaardigen en nieuwe decreten mogen hun doel niet voorbijschieten. Er mogen geen ongewenste effecten optreden en men zou ernstig nagaan of goed werk wordt afgeleverd. Dat is een zeer nobele doelstelling van de Vlaamse Regering.

De reguleringsimpactanalyse is een goed onderbouwd systeem. Het werd uitgewerkt door de Kenniscel Wetsmatiging, die hiervoor veel studiewerk heeft verricht en ook de buitenlandse ervaringen met RIA's heeft bekeken. Ik denk dat het een goed instrument is om de discipline bij te brengen om bij het nemen van een besluit of het goedkeuren van een decreet zowel de doelstelling als het effectief bereiken van de doelstelling na te gaan.

Tijdens de hoorzitting in februari jongstleden heeft de Kenniscel Wetsmatiging gezegd dat zij een eigen beoordelingssysteem heeft om de kwaliteit van de RIA's te beoordelen. Met een beoordelingsschaal van 1 tot 5 wordt nagegaan of een RIA voldoet aan de kwaliteitsvereisten. Het is ook de bedoeling dat het parlement de reguleringsimpactanalyse meer en beter kan gebruiken voor het parlementaire controlewerk. Ik denk dat op dat vlak nog heel wat stappen gezet kunnen worden.

Mijnheer de minister, op 21 april heeft de Vlaamse Regering een bijsturing voor de RIA's doorgevoerd. Wellicht gebeurde dat naar aanleiding van de statistieken van de Kenniscel Wetsmatiging over de toepassing en de kwaliteit van de RIA's. Men kan onder andere nagaan of de RIA's effect hebben en of de

kwaliteit van het decreetgevend werk is verbeterd. Mijnheer de minister, zorgde de beslissing van de Vlaamse Regering van 21 april effectief voor een bijsturing van de RIA's? Zullen ze op een andere manier gebeuren?

Ik herinner me dat tijdens de hoorzitting verschillende pijnpunten aan bod kwamen: niet aan elk ontwerp van decreet wordt een RIA toegevoegd en ook de kwaliteit laat soms veel te wensen over. Zal hier in de toekomst beter op worden toegezien, zodat ook het Vlaams Parlement de RIA's beter kan hantieren, er parlementaire controle op kan uitoefenen en, indien nodig, conclusies en bijsturingen kan formuleren?

Mijnheer de minister, werd door de beslissing van de Vlaamse Regering van 21 april duidelijk bepaald wanneer geen RIA-toetsing nodig is en wanneer wel? Wat zijn de gevolgen als een noodzakelijk document ontbreekt bij een ontwerp van decreet? Ik veronderstel dat hierover intern afspraken zijn gemaakt.

Wordt voor de kwaliteitseisen waaraan de RIA's moeten voldoen, rekening gehouden met de omvang en de impact van de voorgenomen regelgeving? Het lijkt mij logisch dat hiermee rekening wordt gehouden, zodat men ook de doelstelling duidelijk kan bepalen.

Mijnheer de minister, zijn de kwaliteitseisen waaraan de RIA's moeten voldoen zo geformuleerd dat degenen die ze moeten opmaken duidelijk weten wat wordt verwacht? We horen vaak, ook intern, dat een RIA een goed instrument is, maar dat de kwaliteit moeilijk te meten is. De Kenniscel Wetsmatiging heeft evenwel gesteld dat zij een duidelijk kader heeft voor de toetsing.

Mijnheer de minister, zijn de beslissingen van 21 april van toepassing op ontwerpen van decreet en verordeningen? Werden al verordeningen aan een RIA onderworpen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Schauvliege, u verwijst naar de mededeling aan de Vlaamse Regering van 21 april 2006, waarin ik heb toegelicht op

welke wijze de RIA-documenten worden beoordeeld. Met mijn mededeling wou ik vooral de interne kwaliteitszorg van de RIA-controle bij de Kenniscel Wetsmatiging versterken. U kent het principe: op elke vergadering van de Vlaamse Regering wordt, voor elke beslissing die daaraan is onderworpen, door de Kenniscel Wetsmatiging een document toegevoegd. Hierin staat of – voor de situaties waarvoor een RIA vereist is – een RIA aanwezig is en wordt de kwaliteit beoordeeld.

Op 17 december 2004 heeft de Vlaamse Regering beslist om de RIA in te voeren in alle beleidsdomeinen, voor alle regelgeving met verordenend karakter. Toen werd de afspraak gemaakt om na 6 maanden te evalueren. Op 29 september 2005 hebben we de proeftijd met een jaar verlengd. Op 21 april heb ik een mededeling gedaan, waarin ik de RIA-beoordelingscriteria expliciteer.

Mevrouw Schauvliege, u spreekt over verordeningen, maar ik neem aan dat u het hebt over besluiten met verordenend karakter. De beslissing slaat op decreten en besluiten met verordenend karakter. De Vlaamse Regering heeft, op mijn voorstel, beslist dat de RIA deel uitmaakt van elke beslissing. Men kan er niet aan voorbij gaan. Het mechanisme dat ervoor moet zorgen dat er altijd rekening mee gehouden wordt, is in het systeem ingebouwd.

Mijnheer de voorzitter, aansluitend bij de opmerkingen die in het parlement werden gemaakt in verband met de ongelijke kwaliteit van de RIA's, heb ik gezegd dat er een transparante beoordeling moet zijn. We moeten kunnen zien op basis waarvan een oordeel wordt geformuleerd en de criteria moeten objectief, uniform en consistent zijn, zodat we kunnen vergelijken.

Er gebeurt ook een weging van de verschillende topics van de RIA. Een onvolledige kwantificering van de administratieve lasten is een groot probleem voor een omvangrijk regelgevingsdossier, maar minder belangrijk voor regelgeving met een zeer beperkte impact, waardoor bijvoorbeeld enkel een technische aanpassing wordt doorgevoerd. Om die reden heb ik de beoordelingscriteria aan de Vlaamse Regering meegedeeld.

Mevrouw Schauvliege, er waren inderdaad opstart- en groeiproblemen. Ik denk dat dat inherent is aan elk systeem. Niet iedereen was altijd even enthousiast, noch bij de beleidsmakers, noch bij de ambte-

naren. Verandering botst altijd op weerstand. Bij elk regelgevingsproces moeten we een verantwoording maken. Waarom maken we die keuze? Moet er wel een regelgeving komen? Zo ja, welke? Aan welke criteria zullen we die toetsen? Er was ongelijke kwaliteit.

Een tweede probleem is dat de RIA niet steeds wordt meegestuurd aan het Vlaams Parlement. Daarover werden hier opmerkingen gemaakt. De voorzitter van het parlement heeft geëist dat de RIA's telkens worden meegestuurd. Dat is niet meer dan normaal. Het parlement moet zijn inzage- en beoordelingsrecht ten volle kunnen uitoefenen.

Mijn mededeling van 21 april komt voor een deel tegemoet aan de problemen, zonder de essentie te veranderen. Ik wou duidelijkheid scheppen over de RIA-beoordeling. Het is een poging om te komen tot meer transparantie, objectiviteit en kwaliteit.

De mededeling met betrekking tot de RIA-beoordeling benadrukt nog eens het belang van het opstarten van het RIA-proces in een vroeg stadium. De mededeling vestigt ook de aandacht op samenwerking tussen administraties en doelgroepen. Deze verplichting staat trouwens ook reeds aangegeven in de RIA-handleiding die de vertrekbasis van de RIA-controle vormt.

De uitzonderingsgevallen voor RIA staan niet in de mededeling van 21 april, maar wel in de RIA-handleiding. Het RIA-document moet aan het regeringsdossier toegevoegd zijn bij de eerste principiële goedkeuring. Het komt gelukkig steeds minder vaak voor dat de RIA ontbreekt. Bij de start was dat wel eens het geval. Als het RIA-document ontbreekt, wordt er ofwel beslist het punt te verdagen ofwel wordt er genotuleerd dat de RIA bij het wetgevingsdossier gevoegd moet zijn tegen de volgende agendering op de Vlaamse Regering.

Op uw derde vraag kan ik positief antwoorden. Ik verwijs daarvoor naar de mededeling die bepaalt: 'Verder dient men een dossier met een grotere inhoudelijke impact op meerdere doelgroepen anders te beoordelen dan een dossier waar bijvoorbeeld enkel de administratieve lasten relevant zijn. Zo is een onvolledige kwantificering een groot gebrek voor een zware RIA, maar minder belangrijk bij een lichte RIA. Ook is het belangrijk om consequent te zijn in de beoordeling van dossiers met een verschillende impact of omvang. Om dit proportionaliteitsbeginsel

in praktijk om te zetten, wordt de voorkeur gegeven aan een case-per-casemethode waarbij per dossier die criteria meegenomen worden die relevant zijn. Categoriëring – waarbij men bijvoorbeeld het dossier categoriseert in 3 types wetgeving, waaraan dan telkens enkele vaste criteria verbonden zijn – zou te weinig flexibiliteit bieden met betrekking tot specifieke dossiers en ex-post-verantwoording.’

Ook de kwaliteitseisen zijn bekend. Bovendien investeert de Kenniscel veel in vorming. Omtrent de gewijzigde beoordelingscriteria zal de Kenniscel de leidende ambtenaren informeren via een brief. Voor de mensen op het terrein werden de belangrijkste nieuwe beoordelingscriteria reeds in de maand maart kort toegelicht en besproken tijdens de acht RIA-opleidingssessies waarop in totaal meer dan honderd wetgevingsambtenaren aanwezig waren.

De toepassing van de RIA-controle geldt uiteraard ook voor ontwerpen van decreten, net zoals voor alle regelgeving die voor een eerste principiële goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Ook alle besluiten met verordenend karakter zijn RIA-plichtig. Er zijn uiteraard al vele besluiten van de Vlaamse Regering aan de RIA onderworpen, met name alle besluiten die na 1 januari 2005 voor eerste principiële goedkeuring op de regering zijn gekomen.

Ik heb, rekening houdend met de vraag van de voorzitter, een IKG georganiseerd in verband met het samenwerkingsakkoord met het parlement. Alle kabinetten zijn het ermee eens om het akkoord te wijzigen zodat de RIA altijd deel uitmaakt van het dossier dat aan het parlement wordt overgemaakt. Ik zal dit element ter sprake brengen op de regeringsraad. Ik neem aan dat de wijziging van een akkoord via de minister-president en de voorzitter van het parlement verloopt.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Dat is de oorspronkelijke afspraak: bij iedere principiële beslissing van de Vlaamse Regering zou een RIA worden gevoegd. Maar wordt er ook rekening gehouden met de inhoud? Gebeuren er vaak bijsturingen en aanpassingen aan een voorontwerp van decreet op basis van de RIA?

Het is een goede zaak dat de RIA's voortaan tijdig naar het parlement zullen worden gestuurd. Wij zullen ze moeten lezen en bespreken in de commissies.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De RIA's zijn uiteraard niet vrijblijvend. Als het advies ongunstig is, moet het werk worden overgedaan. Dat is evident. Een gunstig advies kan gaan van 'goed' tot 'zeer goed'. We streven zeker naar kwaliteitsverbetering. Een ongunstig advies kan niet worden genegeerd. Als er een wisselwerking komt met het parlement zal dat de kwaliteit nog verbeteren. Net zomin als een advies van de Inspectie van Financiën kan de regering een RIA naast zich neerleggen. De regeringsbeslissing moet er zelf melding van maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het elektronisch stemmen

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de bedoeling van mijn vraag is een actuele stand van zaken te krijgen van het elektronisch stemmen. Dat is al een paar keer het voorwerp geweest van vragen om uitleg. Uw voorganger heeft verklaard dat er tegen de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006, binnen vier à vijf maanden, in heel Vlaanderen geautomatiseerd zou worden gestemd. U moest dat evenwel noodgedwongen bijsturen.

Op 23 november 2004 antwoordde u op vragen van mevrouw Vanderpoorten en de heer Demesmaecker dat er in 2006 geen veralgemeende elektronische stemming zal zijn. De reden daarvoor lag niet bij Vlaanderen, noch bij de federale overheid, maar had te maken met de dingen waarvoor we wel en niet zelf bevoegd zijn. U zei: 'We moeten ook rekening houden met de andere gewesten. In Wallonië is het elektronisch stemmen iets minder ingeburgerd dan in Vlaanderen.'

Een van de realisaties van de staatshervorming als gevolg van de Lambermontakkoorden was dat

Vlaanderen inzake het binnenlands bestuur een zogenaamde 'volwaardige autonomie' verkreeg. We moeten echter vaststellen dat Wallonië erin slaagt om bijvoorbeeld een verregaande of veralgemeende invoering van het elektronisch stemmen te boycotten omdat het bij hen 'iets minder ingeburgerd' is. De vraag is of dat te maken heeft met de houding van uw evenknie, de federale minister van Binnenlandse Zaken. Hij zou die autonomie kunnen erkennen, zodat Vlaanderen en Wallonië elk een eigen koers zouden kunnen varen. Dat is de beste vorm van vriendschap die we ons in dit land kunnen indenken.

Mijnheer de minister, het is onduidelijk hoe dit dossier verder geëvolueerd is. U sprak toen van een akkoord dat over dit onderwerp met alle gewesten en de federale overheid moest worden gesloten. Welke evolutie heeft het dossier sinds uw antwoord op 23 november 2004 doorgemaakt? Is er al een akkoord, of een aanzet tot een akkoord tussen de gewesten en de federale overheid? Zijn er nog knelpunten? Wanneer verwacht u een resultaat ter zake?

Wat is de staat van de bestaande apparatuur? Het systeem is een hele tijd geleden ingevoerd. Een aantal gemeenten heeft dat destijds niet gedaan, en stemt nog altijd met het potlood, zoals inderdaad ook mijn gemeente. Dat gaat trouwens prima, al duurt het wat langer. Zullen er in de nabije toekomst nog gesubsidieerde investeringen gebeuren? De gemeenten die het destijds deden, kregen daarvoor een toelage. Sommige gemeenten waren er echter financieel zo slecht aan toe, dat ze niet in de mogelijkheid waren de investering te doen.

Zullen er op 8 oktober 2006 minder, evenveel of meer Vlaamse gemeenten geautomatiseerd stemmen in vergelijking met de Vlaamse en Europese verkiezingen van 13 juni 2004? Wat zal het percentage zijn bij de federale verkiezingen van volgend jaar? Tegen wanneer verwacht u een veralgemeende elektronische stemming in Vlaanderen? Ik bedoel duidelijk niet de gemoedsstemming, mijnheer de minister, maar de stemming in de zin van verkiezingen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Het zal in elk geval een stemming zijn die ten eerste op het gemoed kan werken.

Dit lijkt een vraag met een knipoog, maar ze is eigenlijk fundamenteel. Ingevolge de bijzondere wet van

13 juli 2001, de zogenaamde Lambermontakkoorden, is ook de verantwoordelijkheid voor de organisatie van de verkiezingen voor de gemeente- en provincieraden mee van de federale overheid naar de gewesten 'geslopen'. Mijn voorganger Van Grembergen sprak over 'onze binnenlandse soevereiniteit', en daar hoorde dit ook bij. Het is nu de eerste keer dat Vlaanderen die verkiezingen zal organiseren.

Theoretisch kon Vlaanderen beslissen over te gaan tot een veralgemening van het geautomatiseerd stemmen in alle Vlaamse gemeenten, ook in de kantons waar momenteel nog met potlood en papier wordt gestemd, zoals bijvoorbeeld Riemst of Kinrooi. Overigens blijken de uitslagen bijna even snel beschikbaar te zijn, althans als het goed georganiseerd wordt. Straks ga ik dieper in op de verhoudingen, maar ik deel alvast mee dat qua aantal kiezers iets meer dan 49 procent elektronisch stemt, en dus iets meer dan 50 procent op de klassieke manier met potlood en papier.

Op 28 februari 2003 heeft de vorige Vlaamse Regering een principiële beslissing genomen. Om diverse redenen was ik echter al bij het begin van deze legislatuur genoodzaakt daarop terug te komen. Dat heb ik toen ook meteen aangekondigd. Dit is immers een heel belangrijk proces, en het leek me met het oog op goed bestuur absoluut aangewezen meteen klare wijn te schenken.

Een beslissing over het behoud of de veralgemening van het geautomatiseerd stemmen in de toekomst, vereist dat een volledig nieuw stemconcept wordt ontwikkeld. Het huidige concept is immers technisch totaal verouderd. Het systeem is in de eerste helft van de jaren negentig ontwikkeld. Echter, voor zo'n nieuw concept is ook een consensus nodig tussen de federale overheid en de gewesten.

Een nieuw systeem moet in de praktijk immers voor alle verkiezingen bruikbaar zijn, zowel wanneer de federale overheid ze organiseert als wanneer de gewesten dat doen. De federale overheid organiseert de Europese verkiezingen en de verkiezingen voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat. Wij doen dat voor de gemeenten, de districten en de provincies. Een systeem moet voor al die verkiezingen bruikbaar zijn. Dat is ook een kwestie van efficiënt omgaan met belastinggeld.

Gemiddeld hebben er om de 2,5 jaar verkiezingen plaats, op voorwaarde dat voor elke verkozen raad

de volledige legislatuur wordt uitgeput. Het zou financieel en technisch niet verantwoord zijn op het Vlaamse niveau, alleen voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen, een elektronisch stelsysteem te ontwikkelen dat niet dienstig kan zijn voor de andere verkiezingen. Dat vraagt immers zeer belangrijke financiële inspanningen, die ook weer voor rekening van de belastingbetaler, en dus van de gemeenten zijn.

Een samenwerking met de federale overheid en de andere gewesten heeft ook tot gevolg dat de kosten kunnen worden verdeeld over de verschillende overheden. Bovendien moet een belangrijk deel van de praktische organisatie van de verkiezingen ook door de gemeenten gebeuren. Uiteraard is het niet wenselijk dat zij geconfronteerd worden met verschillende systemen, naargelang de te organiseren verkiezingen. Dat is ook het geval voor de burgers bij het uitbrengen van hun stem.

Het bleek niet meer mogelijk om in functie van de verkiezingen van 8 oktober 2006 tijdig met de federale overheid en de andere gewesten een consensus te bereiken over de veralgemening van het geautomatiseerd stemmen. De ontwikkeling van een nieuw stelsysteem is een moeilijke en vooral tijdrovende opdracht, die binnen dat tijdsbestek onmogelijk rond te krijgen was. Dat is wat de technici ons hebben meegedeeld.

De federale overheid en de gewesten hebben op 14 juli 2005 wel een samenwerkingsakkoord gesloten. In uitvoering daarvan is een gemengde werkgroep opgericht, samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale overheid en de drie gewesten, om de toekomstige mogelijkheden inzake het geautomatiseerd stemmen te onderzoeken. Deze werkgroep heeft een oproep voor een studie gericht aan alle Belgische universiteiten om de mogelijkheden die bestaan voor geautomatiseerd stemmen, te onderzoeken en een nieuw concept uit te tekenen. De uiterste inschrijvingsdatum hiervoor is 15 juni 2006. We verwachten dus op korte termijn een reactie.

De huidige stemapparatuur kan nog gebruikt worden tot en met de federale verkiezingen van 2007. Daarna is hij definitief afgeschreven. Hij heeft dan een kritieke ouderdom bereikt, met belangrijke risico's op technische uitval. De leverancier van de apparatuur kan na 2008 ook geen waarborgen meer geven voor het behoorlijk functioneren van de apparatuur. Ten gevolge van de technologische evolutie zijn bepaalde onderdelen bovendien niet meer op de markt ver-

krijgbaar. Ook de productie van diskettes en magneetkaarten wordt afgebouwd.

U hoeft echter geen nationaal alarm te slaan. We hebben de garantie dat tot en met 2007 eventuele pannes kunnen worden verholpen. Bij de uitval van apparatuur of onderdelen ervan, is de levering van vervangende apparatuur nog gewaarborgd.

Als ik mijn antwoord voorlees, kan de indruk ontstaan dat het een heel gewaagde onderneming wordt, zowel voor wat betreft de uitslag als voor de technische aspecten van de verkiezingen, maar we hebben wel de zekerheid dat er zich voor 2006 en 2007 geen problemen zouden voordoen.

Het was dus niet verantwoord dat de Vlaamse overheid voor de verkiezingen van 2006 nog zou investeren in het bestaande concept van geautomatiseerd stemmen. Mijnheer Peumans, voor de verkiezingen voor de gemeente- en provincieraden zal geen wijziging worden aangebracht inzake het geautomatiseerd stemmen. In concreto betekent dat dat de gemeenten die bij de vorige Vlaamse en Europese verkiezingen hetzij manueel, hetzij geautomatiseerd hebben gestemd, dat ook op 8 oktober zullen blijven doen. 49,2 percent van de kiezers stemt met de computer en 50,8 percent stemt met potlood en papier.

Alle mogelijke gedetailleerde informatie over de verkiezingen is beschikbaar op de website www.vlaanderenkiest.be. Collega's, ook studenten die interviews afnemen over de verkiezingen, kunnen we enorm vooruithelpen door hen te wijzen op deze website.

Ook voor de federale verkiezingen van 2007 zal deze status-quo gehandhaafd blijven. Algemeen wordt aangenomen dat 2 tot 3 jaar nodig is om een nieuwe toepassing met de nodige zorg te kunnen uitwerken. Ik hoop dat dit zal leiden tot een veralgemening van het elektronisch stemmen als Vlaanderen in 2009 naar de stembus gaat voor de verkiezing van een nieuw deelstaatsparlement en voor de Europese verkiezingen.

Ik hoop echt dat we met de federale overheid en de andere gewesten tot een akkoord kunnen komen. Ik denk dat ik een solide motivatie heb gegeven, maar als op zeker ogenblik een partner beslist om niet mee te doen, moeten we misschien proberen om iets op eigen kracht uit te dokteren.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik hoop dat het feit dat het samenwerkingsakkoord op 14 juli werd gesloten, geen symbolische waarde heeft.

Alle gemeenten die in het verleden hebben geïnvesteerd, moeten nu opnieuw investeren, want alles is technisch volledig achterhaald.

Minister Marino Keulen: Het klopt dat iedereen in het nieuwe systeem zal moeten investeren. De apparatuur heeft ondertussen wel 15 jaar gedraaid. In 1994 werd voor het eerst elektronisch stemmen ingevoerd. Voor investeringen in computerapparatuur is 15 jaar heel lang.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, overweegt u de investeringen te subsidiëren?

Minister Marino Keulen: Mijnheer Peumans, met de steun van u en vele collega's in dit parlement zal het eenvoudiger zijn om mijn collega's in de Vlaamse Regering daarvan te overtuigen. We moeten dat bekijken, want alles wat ik er nu over zeg, is voorbarig.

Het is wel mijn ambitie om in 2009 het elektronisch stemmen te veralgemenen. Hopelijk in akkoord met de andere gewesten en de federale overheid, maar anders moeten we nagaan hoever we op eigen kracht geraken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
